

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tuba Tragica, Seu Historiæ Horroris Plenæ Dominicis Per
Annum Concionatorio ritu aptatæ, Quibus ad oculum
ostenditur, quàm acribus pœnis flagitia proscindat
scelerum Ultor Deus**

Selhamer, Christoph

Norinbergæ, Anno Gratiaë M.DC.XCIX.

Concio VIII. Circumcisio D. N. J. C. Stygis Invocatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52721](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52721)

CONCIO VIII

Festum Circumcisionis D. N. J. C.

Vocatum est Nomen ejus JESVS. Luc. 2.

Stygis invocatio.

Dixerit olim Trismegistus Ægyptiorum hypodidascalus, Divinitatem anonymam esse, neque ullo unquam nomine exprimi posse AA. Verba illius Lact. (1) recitat Deus est Anonymus. Idem dixerit Dionysius (2) Areopagita: Divinitati proprium & conveniens nomen non est, certum tamen est,

Hebræos olim decem Nominibus Deum celebrasse, seu illius potius attributa divina rudi mundo detexisse, licet nullum propriè Nomen vel fingi posset, vel excogitari, quò ejus Natura ad vivum depingeretur. Dei nempe natura tantæ immensitatis, tantæ infinitudinis est, ut ne sermone quidem prolixo explicari valeat, nedum nomine. Sicut porrò inominabilis Deus redditur, ita pariter inexplicabilis Deus homo prædicatur. Compositum hoc divinum, naturam simul divinam & humanam, in persona infinita junctam unà & subsistentem, variis quidem nominibus, jam Emanuelis, jam Admirabilis, Consiliarii, jam Patris futuri seculi & Principis pacis &c. Propheta (3) decorarunt. At his omnibus una prævalet appellatio JESVS, divinitus prædefinita priusquam in utero conciperetur, ut textus loquitur hodiernus. Hujus augustissimi Nominis 20. Prærogativas promit Barradius, benè multas ipse angelicus (4) Doctor Thomas allegat. Huic facerrimo Nomini omnes orthodoxi fratres omnem excogitabilem cultum deferunt & reverentiam. Per totam certè Ecclesiam catholicam eò auditò caput aperitur, ad illius Icones genua flectuntur, figuntur oscula, Sacra evolvuntur, & horaria precum officia recitantur. Ita certè D. Paulus (5) perorat: Deus exaltavit illum, & dedit illi Nomen, quod est super omne Nomen. ut in nomine JESV omnis genua flectatur cælestium, terrestrium & infernorum. Quærit D. Bernardinus in publicâ Concione (6) unde Apostolo cognitum fuerit, cælestium genua lunari audito Nomine JESV? & respondet, raptum esse D. Paulum ad tertium cælum, quo in raptu sive in corpore, sive extrâ

(1) Lact. l. 1. Instit. c. 6.
(2) Dion. Areopag. l. de Div. Nom. c. 1.
A. Omnibus Dei Nominibus prævalet hodiernum JESVS.
(3) Isa. 7. & 9.
(4) S. Thomas 3. Pt. q. 37. a. 2.
(5) Phil. 2. B. Cultus hujus Nominis ubique viget.
(6) S. Bern. Sermon. de SS. Nom.

tra corpus Deus scit, cum ad Christi sui gloriam admirandus JESV Nomine toties ore receptum, inclamasset, Divam Virginem filio suo confidentem, se protinus in genua projecisse, mox idem à S. Josepho, & si qua aliorum Divorum corpora in cœlo essent beata, palam factum, ab Angelis item, quorum multi vel corpora vel corporum imagines assumpsissent; inde à Paulo tam asseveranter scriptum esse, ad JESV Nomen cœlestium genua inflecti. Quidquid sit de hoc pio magis quam solido Bernardini asserto, certa tamen est S. Pauli sententia, quam quæ terricolæ inter amplecti noluerit, eam tandem cum inferis experiri cogitur. Obmurmurant passim hodie hæretici reverentiæ augustissimæ huic Nomini exhibitæ, nec definunt catholicam pietatem ore malefico allatrare & dilacerare, quasi soli Deo debita adorationi multum inde detractum esset. At verò si Deo juxta illos omnis honor deferatur?

C. Coluit olim hodie quotannis nomen suum Tamerlanes. (7) Fulgosi. (7) teste, ex bubulco factus est equiso, ex equisone fur abigeo, ab abigeo latronum dux, ex duce latrocinii infesto Massagetarum copiarum Præfectus, ex Præfecto Massagetarum, defuncto rege, Regina vidua captus, ex Rege magnus Scytharum Imperator, Victor Bajazetis Turcæ captum aureis catenis cavæ inclusum circumduxit, & equum ascendere coëgit climacis vicem subire. Barbarus iste Imperator quotannis hodie Nomen suum aureis literis grandi scuto inscriptum, palam toti exercitui sub conopœo exposuit, ut publico ritu coleretur. Id si Barbari suo Imperatoris Nomini detulerunt, cur non parem cultum Dei Homini Majestati ac Nomini ejus deferamus? quæ grandium virorum Nominibus publici honoris testificatio adhibeatur, hunc in modum dicat.

(8) Seneca: *quidni ego Virorum magnorum imagines habeam, animi citamenta? quidni eorum natales celebrem? quidni illos honoris causa prosequi appellem? Si Consulem videro aut Praetorem, omnia, quibus honor datur, faciam, equo desitam, caput adaperiam, semitâ cedam. Quia ego M. Catonem utrumq; & Lælium sapientem, & Socratem cum Platone, & Zenonem, Cleantemque in animum meum sine dignatione summa respiciam, ego verò illos veneror, & tantis Nominibus semper assurgo &c.* Hæreticis si Nominibus tam civilis reverentia si exhibetur, quidni Augustissimo JESV Nomini religiosissimus cultus exhibeatur quem Dei

(8) Seneca
ep. 64.

D.
Et alii.

nis exigit majestas? rectè aded à militibus hoc venerabile Nomen pro amuleto gestatur; rectè ad ædium nostrarum parietes, ad equilibrium valvas, ad tectorum culmina contra veneficia suspenditur. Commendatur hæc pietas à Laur. Justin. Proto-Patriarcha Veneto his verbis: (9) *In arduis, in periculis, in terroribus, in domo, in via, in solitudine, in fluctibus, in vicibus, exitibus, Salvatoris profer Nomen.* Non ided voculæ aut literulis seu literarum apicibus tantam vim inesse dicimus, ut ardua pericula superentur, ut tam diurni quàm nocturni terrores dissipentur. Nullus Catholicorum tam vecors est, qui literis nudè sumptis tribuat virtutem. Tota virtus ab illius potentia excipitur & speratur, quem signat vocula, quem literæ significant. In JESUM confidimus, cùm lacerrimum ejus Nomen tanta cum reverentia enuntiamus. Deo autem hanc fiduciam oppido gratam esse, ipse quotidianis beneficiorum experimentis testatur.

Urgebatur per magnæ infirmitatis molestias, majori cogitationum contra Ven. Sacramenti fidem molestiâ S. Franc. Salesius; hic semel tantum JESU Nomen mentaliter efformat, & ecce protinus importuna cogitationes vanuerunt. Supposuit ægri parentis pulvillo JESU Nomen chartæ inscriptum Gregorius Turonensis; mox agro tota sanitas revertit. Romualdos, Simeones, Antonios, Hilariones, densæ cacodæmonum catervæ adoriuntur, & ecce ad tremendi Nominis unicam invocationem omnia Orci terriculamenta quantocius dissipantur. Celsus, olim improbus hæsiarcha Catholicos incantationis redarguit, quam vel hodie nobis identidem nostri etiam temporis heterodoxi objectant. Pexuit Celsus Origenes (10) & dixit: *Si qua incantatio nos inter datur, qui dicimur orthodoxi, alia non est, quàm Augustissimum Nomen JESU,* quod nempe toties ore ac calamo iterabat antiquus dierum Origenes *Dominus meus JESVS &c.* Sunt sacrorum Codicum interpretes non pauci, qui cùm Virgam illam Mosaicam, tot prodigiorum operatricem virgam suspiciunt, palàm affirmant, Virgæ illi jam tunc facerrimum ac prodigiosissimum hoc JESU Nomen insculptum fuisse, inde tantam vim ac virtutem ad solvendas magorum præstigias, & omnem naturæ facultatem prodigiosis operibus superandam accrevisse. Experienciâ sanè docet quotidiana inquit (11) Justinus, quantum sit Nominis JESU in Oreum & totam in naturam imperium. Hanc experientiam publicè Arnobius allegat Lactantii (12) Præceptor his verbis: *Cujus Nomen auditum fugat noxios spiritus, vatibus silentium imponit, baruffices reddit inconsultos, arrogantium magorum actiones frustratur.* Lustretur hanc in

(9) S. Laur. Justin. Sermon. de SS. Nom.

E. Ergo idem cultus rectè Divino Nomini adstruitur.

F. Placet Deo cultus iste, & prodigiis firmatur.

(10) Orig. l. 1. cont. Celsi.

(11) Justin. Apol. ad Antonin. (12) Arnob. l. 1. cont. gent.

rem Scriptura, & dabit ex tempore hujus experientia specimina. Dicitur
 (13) Act. Paulo energumena offertur (13) & ecce in ictu oculi ad Sacrosancti
 16. jus Nominis invocationem hospitis Orcini consuetudine liberatur. Per
 (13) Act. 3. medio sanitatem pristinam claudus (13) recepit per Apostolorum Prin-
 cipem Petrum. Ex eo tempore hanc in horam sacerrimi Nominis hu-
 jus prodigia continuarunt, unde nostra omnium in Christi augustis-
 simum Nomen accensa est fiducia, & novum hausit robur pietas chri-
 stiana. *Unum prae cunctis fama loquitur opus.* Necdum annorum Ca-
 turia disfluxit; Annua perhibent Indicae Soc. fuisse gentilem puerum
 qui aquis illapsus jam mortis erat victima. Videbant caelum Christum
 ex litore, qui ocius cum fato luctanti socio acclamabant: JESU Nomen
 intona, Deoque fidem promitte orthodoxam! Paruit consilio
 Hist. jamjam undis suffocandus, & ecce novum Nominis prodigium! In
 aqua illa lata & alta in solidum marmor rubri coloris abibant, ut
 pede in litus gentilis puer excurreret, & suis cum parentibus lustrum
 Baptismi aquas urgeret.

G. Eant nunc perfidi Judaei, & suis e libris JESU nomen sacra-
 unguitibus eradant; praemant hebraeorum vestigia haeretici nostri.
 Notae in JESU nomini usque adeo parcere videntur, ut ab eis vix semel
 eos, qui hoc sanctissimum Nomen enuntiarunt. Nullum mihi negotium est
 perpetim diabolum inclamant. cum pertinacibus Judaeis, vel horum germanis fratribus haereticis;
 illos ego Christianos, illos ego nomine tenus Catholicos hic loquor
 illos ego Christianos, illos ego nomine tenus Catholicos hic loquor
 pello, qui linguam augustissimo huic Nomini consecratam, & in
 facti lavacri fonte christiano sale conditam, Orci nomine sine
 conspurcant, & nonnisi Diaboli nomen ore perfido frequentant.
 deat Catholicum tam pravae consuetudinis compellendi perpetim
 bolum. Mos iste scandali simul & periculi plenus apud multos
 fidei domesticos ita hoc aevum inolevit, ut vix ullus hodie sermo
 tur, vix ullum alteri encomium pangatur, cui non sua Stygia
 intrudatur, cui non pro rationis firmitate execrabilis diabolus
 getur. Quocumque aspicias; nil tamen hoc tempore usitatus
 quam ut daemon & diabolus ore continuo volvatur; si autem
 (14) Matt. Scripturae asserta, *ex abundantia cordis (14) os loquitur.* Deum
 14. quam numerosi daemones in ore ac hominum lingua nidulantur.
 putet quis, quoties uno anno; uno mense; una hebdomada;
 die Diabolus nominetur; imo saepe mille diaboli; integra saepe
 bolorum legiones ab uno colligentur. Quid si jam tota domus
 mille homines hanc pravam teneant consuetudinem? quot

urbs replebitur? citari non debet Diabolus; impudens est & ultrò irruit; quod si etiam vocetur, potestatem accipit largiorem veniendi Deum immortalem! tantis saepe sudoribus laboratur, ut ex obsessis hominibus diabolus proscribatur, & multi imò pane innumeri ultrosuam in perniciem tot diabolos accersunt! imò servis suis, filiis suis, uxoribus & maritis ac sibimetipsis tot repetitis vicibus diabolum precantur & imprecantur! an nòrunt homines isti, quid sibi vel aliis imprecantur, cum toties horridè vociferantur: hunc vel illum Diabolus rapiat! vel auferat me Acheron, si mentiar &c. mortem si imprecaris tibi vel alteri, pauperiem, vulnera, ossium fracturas, anginam & fatum nescio quod, nihil est huic uni collatum; quem enim Diabolus rapit, quem unguibus suis comprehendit Dæmon, eum & valetudine spoliat, & vitâ privat, tandem etiam flammis addicit sempiternis. Cur quæso tantoperè te vel carnem tuam, liberos odisti, ut tibi & illis tam horrida impreceris! imò quid tam atrox vel homo inimicissimus patrare potest, ut tantis suppliciorum portentis gestias scelus compensare? quantum Deo hæc Dæmonem provocandi vecordia displiceat, & quàm celeri vindicta triviale hoc scelus proscindat, Exemplis patet quamplurimis, ex quibus hodie unum duntaxat vel alterum in apricam lucem educo, ut discant singuli sanctius nomen linguâ evolvere, qui hactenus pessima consuetudine inducti nonnisi Diabolum Diabolum, vel etiam mille Diabolos, ubi unicus abundè sufficeret, ore impio, ore sacrilego despumabant. Extat quidem rei hujus evidens Paradigma apud (15) S. P. Aug. apud (16) S. Thom. Cantiprat. apud (17) S. Casari-um; at cum lapsis jam seculis acta sint, à nonnullis inter vetustatis rudera perperam locantur, quasi verò quod cana ætas confirmat, minus fidei mereatur, quàm recentioris memoriæ factum; cum potius ipsius fidei firmamentum ab annorum & seculorum canitie desumatur.

Fuit hoc primùm seculò in oppido Provinciæ juxta maritimam Anticorum Raynaudo (18) teste 15. an. puella, quæ cum matri suæ inter prandendum procacius obstreperet, post mutuos verborum jaetus audiit tandem à matre supra modum exacerbata: à tot dæmonibus obfidearis, quot pisorum grana comedisti; hanc enim escam ad prandium adhibebant. Nec mora: ad matris vocem immensa vis immundorum spirituum puellam occupavit per tres annos ibidem stabilita: inde primùm sedibus suis proscripta, & in Orcum faccis exorissimis repulsa. Vienna: Allobrogum pagus est cui nomen Pinet; ibi hoc ipsò etiam seculò iræ impotens mulier filiolum triennem continuo

(15) S. August. l. 22.

Civ. c. 9.

(16) S. Thomas Cantiprat. l. 2.

p. 3. c. 55.

(17) S. Casarius l. 11.

(18) Raynaldus in practico hist. 12.

H.

Audit clamantium vota diabolus in perniciem nostram

Hist.

flentem placatura diabolo addixit. O liberi undiquaque miseri, filii estis parentes impetuosos & stygiis execrationibus addictos. Nihil in puero signa morbi apparebant, valens potius ac vegetus esse videbatur; ut primum tamen infelix mater execrationis diabolica verba complevit, filiolus velut fulmine ictus, humi funus corruit, & matris perfidæ immensum cordolium, astantibus verò maximum stuporem injecit. Quas poenas inconsulti dicti sui parens dederit ira prædominante in præceptis actus nobilis, refert (19) Delrio. Do verba c. tati Authoris: fuit nuper in Silesia nobilis quidam Satrapa, qui cum stato die plures convivas suam in arcem invitasset, hora autem præparata jam instante, factò undique grandi apparatu, nullus ex convivis appareret. Arcis Patronus & mensæ adipalis instructor, irâ succensus, hæc verba erupit: veniant ergò omnes Diaboli, si nullus hominum mortuus velit convivari. His dictis, foràs prodit visurus, an non invitati hospites eminus accelerarent; unà iram concocturus templum petiit. Pastorem suum audit è pulpito pro more declamantem. Hæc interea adversa adium parte magnò numerò nigri equites appropierant, & occupant propylæum, & mox domestico vernæ imperant, suum ut verum ocium inquirat, eique significet, jam hospites adesse, domum præperè revertat. Currit ad Ecclesiam servus undique confternatus, hæc hero suo notificat, qui nescius consilii pastorem consulit. Pater hoc ocium consilium dictat afflicto, ut tota ejus familia tota domo exeat, quod cum properanter fieret, famuli & famulæ arce migrarent, proliti fortè infantem & in cunis dormientem in cubiculo relinquent. Per haustis adibus daemones intus comessari occipiunt & vociferari, & patentibus fenestris jam ursorum, jam luporum, jam vulpium & canum, jam canum ac felium formis prospicere, imò etiam pocula ex monstrare vinò repleta, pisces, assaturas. Ecce quàm prona nostram perniciem demonum provolet caterva, si Deus in exerrantis lingue dictam vota expleat pejerantium. Hæc cum ipse Nobilis & loci pastor tota cum vicinia in spectaculum effusa viderent, pater infantem cubili intra castelli parietes relictum, conclamat aded: ah ubi infans meus Vix questus suos exsolvit parens, unus ex diabolis de fenestris infantem exhibet ulnis stygiis incubantem & ejulantem. Hòc viso, à se præ totus abire pater, & ex animi deliquio humi fluere; sibi tentus omnem lapidem movere, ut orcinis unguibus lectissimum infantem submoveat. At quibus id mediis evincat? Habuit suos inter filios Nobilis iste vernam, eumque fidelissimum, religione Catholicam

(19) Delr.
Disq. mag.
p. 1. l. 3.
9. 7. 6. 2.

qui solus fidem hero probavit, eique operam suam quin & vitam impendit; hic herum ad se ex deliquio reversum his verbis affatus: age, inquit domine mi, si placet, vitam ego meam Deo meo committam, in Nomine Domini arcem lemuribus infestam solus ingrediar, & omnem conatum adhibebo, ut auxilio ac beneficio Dei salvum recipiam infantem. Lætus hōc nuntio herus clavem arcis vernæ tradit, eiq; ter felicem reditum apprecatur. Servus Crucis signo iteratis se vicibus obarmat, Deoq; plenus amplas subit ædes. Ut aulam attigit, in qua totus erat Orcus ad mensam congregatus, procidit in genua sua, seque iterum Deo ac Deiparæ commendat. Fusis precibus Cruce munitus ac rosario, tandem forti dextra januam aperit, videtq; Dæmones horrida specie ad mensam sedentes, alios stantes deambulantes, alios & uno mox impetu accurrentes & vociferantes: hui hui! quid tu hic locorum, malygia? Sudabat quidem totis artubus verna, divinitus tamen hoc in articulo confortatus, animos resumit, & Dæmonem illum, qui ulnis suis infantem gestabat his verbis affatur: e hodie alastor, infans iste putus est ab omni scelere, quō ergō jure animam labis nesciam tibi vendicas? mihi trade innocuam prolem. Dixit hæc, & unā Nomine JESU palam prolato infantem apprehendit quem ocius audito JESU Nomine ulnis suis Orcus dimisit, nil aliud cum sociis vociferatus, quàm: Huc nebulo, nobis redde infantem, aut te vivum discerpemus. Servus autem minas stygias fortibus ausis explodens abiit incolumis, & infantem pariter incolumem patri restituit. Unā quoque tota Styx evanuit, ut in ædes denuò tota cum familia sua Nobilis posset immigrare. Sic quam domum nullus subire ausus est, vel purgare, famulus reparavit catholicus. Si herus cum suis post tam evidens fidei testimonium suis in delictis vitam protraxit, duplicem meruit vindictam. De illius conversione nihil memoratur. Id tamen ex dictis documenti loco eruitur, quo fructu Augustissimum JESU Nomen in quibuscunque gravibus ærumnis & Orci assaultibus invocetur; quō periculō & præfenti exitio nostro teterrima consuetudo Dæmonem compellendi contrahatur. Claudio sermonem hodiernum & in Strenam Auditoribus meis dico, dedico hoc prodigiosissimum, hoc Augustissimum, hoc Divinitate plenissimum Nomen JESU.

Ecquis adhuc alio querat sub Nomine Numen?

Nomen ad hoc Erebi squalida regna tremunt.

Quisquis es, incertis cui mens labat anxia rebus,

Id si Nomen amas, spes rata vota dabit.

Amen.

CON-